

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Danneberg; în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Flavia; Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karovs & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o coloană 6 or. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în săptămânile:
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 18.

Brașov, Mercuri, 24 Ianuarie (5 Februarie)

1896.

Convertirea prințului Boris.

Multă vreme a șovăit princi-
pele Ferdinand al Bulgariei de-a
lua o deciziune în afacerea botezării
fiului său, a prințului Boris, în
religia ortodoxă.

A încercat toate, ca să încun-
giure acesta; a amânat de pe-o zi
pe alta răspunsul la cererile insis-
tente ale guvernului și ale Sobra-
niei bulgare și în cele din urmă
a călătorit chiar la Roma, negreșit
spre a arăta Papei, în ce situațiune
critică și dificilă se află și că, cu
tota alipirea sa la credința catolică,
va trebui să cedeze postulului po-
porului bulgar, decât mai voese să
ședă pe tronul țerei și să conducă
neturburat destinele ei.

Se asigură, că primirea sa în
Vatican a fost puțin grațioasă și că
după audiența, ce principele a avut-o
la Papa, cardinalul Rampolla nu i-a
făcut contra-visita obișnuită. Se vede
dér, că din această parte n'a primit
nici cea mai mică încurajare de
a-și schimba gândul, cedând dorin-
ței Bulgarilor.

Intors acasă în Sofia, principele
Ferdinand a fost pus prin declarația
ministrului-președinte Stoilow, făcută
în numele guvernului, în alternativa,
ca său să se învoească la botezul
prințului Boris în religia ortodoxă,
său să provoace o crasă, care ar fi
putut deveni fatală în consecențele
ei pentru dinastia lui.

Principele de Coburg a ales mo-
dalitatea dintâi, cea mai oportună
și, precum se anunță acum din ca-
pitala bulgară, s'a învoit, ca fiul său
să treacă la legea răsăritenă.

Acastă învoire se dice, că a ur-
mat după multe și lungi conferențe
ale principelui cu miniștri, cari i-au
spus clar și lămurit, că nu mai pot
lua răspunderea pentru urmări, decât
se va mai trăgăni această cestiune,

ce a devenit vitală pentru dinastia
bulgară.

El vorba, ca să apară o procla-
mațiã a principelui către poporul
bulgar din acest incident și putem
să fim curioși întru câțiva de cu-
prinsul ei, căci după atâtea lupte și
sbuciumări, el va desluși noua față,
în care a intrat, prin acea conce-
siune, politica principelui bulgar față
cu protectorul rusesc, care a stăruit
așa de mult în cestiunea convertirii
prințului Boris.

De sigur, că la Petersburg în-
voirea dată de către principele de
Coburg va fi privită ca începutul
capitulării definitive a lui dinaintea
voinței Țarului tuturor Rușilor.

Politica rusescă a adoptat față
cu Bulgaria metoda, de-a procedea
încet, dér fără cruțare, având ca
țintă subjugarea ei într'un mod său
altul.

Incidentul din cestiune, deși a-
pare în sine mai puțin însemnat, va
fi considerat de către adepții poli-
ticei rusești din Bulgaria ca o în-
vingere a tendințelor și aspirațiunilor
lor, ce se resumă în cuvintele:
„Impăcarea Rusiei!”

Multe va trebui să mai facă
principele Ferdinand, multe deciziuni
va trebui să ia și la multe lupte
și sbuciumări interne morale va mai
fi spus, până când îi va succeda a
dobândi deplina iertare a Țarului.

Nu numai odată își va fi adus
aminte principele bulgar de acel
timp, când avea în fruntea guver-
nului pe Stambulow, care cu ener-
gia și cutezarea sa a sciut să-l fe-
rască de multe neplăceri și umiliri
față cu neinduplecatul liberator-pro-
tector dela meșă-nopțe.

Dér acele timpuri au dispărut
și astăzi prințul Ferdinand de Co-
burg a trecut peste răspântia și a
pornit pe drumul, ce poate să-i căș-
tige grația stăpânitorului rusesc, dér
care-l va depărta tot mai mult de

ilusiuinea, ce și-o făcuse odinioară
despre independența sa și a popo-
rului bulgar.

Noua votare. În fine a fost impli-
nită dorința d-lui Lucaciu. Membrii comi-
tetului, cei mai de aproape interesați în
cărta iscată asupra proprietății „Tribunei”
și a „Institutului tipografic”, s'au întrunit
— precum ni-se comunică — în zilele pre-
mergătoare din nou în Sibiu și au tranșat
deocamdată afacerea. *Au fost aprobate pașii
intrepinși de d-l Dr. Rațiu*, cu 11 voturi
contra 5 (ale d-lor N. Cristea, care dicea
că se retrage, Dr. Barcian și Coșea, cari
și-au fost dat demisiunea, apoi Dr. V. Lu-
caci, și în fine Suciu din Arad). S'a decis
ca demisionarea lui T. L. Albini și G. Bog-
dan-Duică să fie irevocabilă, ér *Rusușii-Și-
riani* fû lăsat la discreția președintelui săl
primescă decât vrea, după ce va fi făcut
retractări convenite în public.

Cum vedem asădără „declarațiile” pă-
rintelui Lucaciu, făcute prin „Voința Na-
țională”, n'au avut norocul de a fi „san-
cționate” de marea majoritate a celor șese-
spre-șecce.

Tot-odată ni-se împărtășește, că în
cele din urmă d-l T. L. Albini s'a vădut
conștins să dea act notarial pentru trans-
miterea proprietății asupra celor în drept
și pentru sistarea procesului intentat la
tribunalul reg. din Sibiu, cu toate că în apel
tacea atitudinea d-lui Rațiu de „scandalu-
sătoare” și afirma, că el (Albini) a plătit.

„Tribuna” de aș publică la loc de
frunte următorul comunicat:

„Aflăm cu bucurie, că cestiunea, care
atâta timp a ținut în agitație opinia pu-
blică românească: proprietatea „Institutului
tipografic” și a diarelor „Tribuna” și „Voia
Poporului” s'a rezolvat favorabil prin cei
mai competenți fruntași ai noștri.

Averea din cestiune a revenit în totă
forma adevăraților proprietari. Astfel și
crisa ce a erupt și durat atâta timp se
consideră de sfârșită.”

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Ianuarie.

Din Budapesta se depeșează, că erl
s'au reinceput pertractările în cestiunea
pactului. Primă ședință s'a ținut în pala-
tul ministrului-președinte ungar, și au luat
parte la ea următorii miniștri austriaci și
ungari: *Badeni, Bilinski, Glana, Ledebur,
Goluchowski, Banffy, Lukacs și Daniel.*

Revista „Ostdeutsche Rundschau” în-
tr'un articol intitulat „Maghiarism și ger-
manism”, vorbește despre poziția și starea
în care se află Germanii și Sașii din Un-
garia, dîcînd, că fă-care German trebuie să
roșescă de rușine în fața conștătărei, că
Germanii din Ungaria au putut să fie des-
naționalizați cu totul. Amintesc mai de-
parte despre broșura profesorului Dr. Sepp
din München, în care acesta vorbește des-
pre raportul dintre Germanii și Maghiarii
și afirmă, că *Ungaria are de-a mulțu-
mi cultura ei Germanilor.* Cu toate aceș-
tea însă cu durere trebuie să consta-
te Dr. Sepp, că Germanii din Ungaria
au ajuns acum așa de departe, încât cu
timbra de 50 or. dintr'un Osterhaus se
face Eszterhazi, din Neumann-Nemenyi,
din Goldmann-Goldonyi etc.

În dieta din est an a *Boemiei* s'a
hotărît așternerea unei adrese către corônă,
în care împăratul este rugat a-se încorona
ca *rege al Boemiei*. În acea adresă, — după
ce se face istoricul dezvoltării regatului
boem și rescriptul împărațesco pe la 1871,
în care împăratul declară, că este gata
a-se încorona ca *rege al Boemiei* — con-
stituția actuală din Austria e timbrată ca
nedreptate crudă, contra drepturilor și pre-
tensiunilor cehice. „Pe pământul vechiu, is-
toric al acestei țeri, se dice mai departe
în adresă, în munca comună pentru înflo-
rirea și prosperarea țărilor Coronei cehe,
s'ar găsi posibilitatea de *impăcare între cele
două națiuni* (germană și boemă), împăcarea
pe care dieta Boemiei o dorește cu totă
căldura și în mod cât se poate de stăruitor.
Căci *centralismul* e acela, care a făcut ca
lupta națională să ajungă în actuala ei

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Namman Abbas.

De C. Tanera.

(Urmare).

Namman continuă apoi tot în ton
vehement:

— „Iți voi spune: Tu ești în casa
bărbatului, pe al cărui tată, trei frați mai
bătrâni și două surori i-au ucis Selim Bairakdar;
pe a cărui mamă însuși turbatul
a aruncat-o în șanțul adânc al citadelei
din Damasc, de unde numai din întâmplare
a scăpat cu viață. Ești în casa bărbatului,
care a jurat răzbunare, și dela care, după
datina străbună, toți Maroniții așteptă să
răsbune cu sânge faptele ucigătorului de
Creștin Selim Bairakdar, care este tatăl
tău. Sôrtea ta nenorocită te-a dus în o
astfel de casă!”

El făcî acum o pauză, și cu o durere
nebună își apăsa mâna pe ochi.

De-odată se ivi viață în trupul amor-
țit al Dilrubei.

Ea lunecă de pe scaun, cădî la pă-
mînt înaintea lui, îi cuprinse genunchii și
îl rugă cu voce tremurând:

— „Omăra-mă Namman. Sângele po-
rumbitei se espieze faptele vulturului.”

El nu o ridică de jos, dér nici nu o
împinse dela sine.

— „Decă te-ași putea omori, ași
face-o, pentru de-ai nimici aceea, ce el are
mai scump pe lume. Dér te iubesc. Tocmai
acuma, când trebuie să te dau afară din
casă, pe care voiam s'o străform într'un
templu de iubire pentru tine, vrău să aud
și să scii, că eu te-ași fi purtat pe rîni,
te-ași fi adorat. Am fi fost atât de frcioși,
ca și cum n'au mai fi putut să fiă doi
omeni pe lume. Și acum, totul, totul s'a
finit. Părăsescemi imediat casa, și te în-
tôrce la Damasc. Spune tatălui tău, că cea
mai tinără odraslă a familiei Abbas a scă-
pat cu viața din înflorătorea nopțe dela 9
Iulie 1860, și că nu mai are alt gând, de-
cât ca să răsbune membri ucigă ai familiei
sale. Și și nopțe să se aștepte la această,
și când îl va nimeri glonțul meu, atunci
să-și aducă aminte de acel copil, pe care
l'a aruncat el cu mâinile sale în flacări,
care însă a scăpat ca prin minune și a ră-
mas în viață.”

Dilruba cădî jos ca leșinată, el juse
nu mai privi la ea, ci alergă prin grădina

în casă și dete ordinul să se pregătască
totul pentru plecarea imediată a Turcoicei.

Cu mare spaimă ascultă dîmna Abbas
tonul aspru al vocii fiului său și ordinele
sale stricte. Ea pași spre Namman și îl în-
trebă cu frică:

— „Așa dér nu s'au înțeles inimile
vostre?”

— „Inimile noastre?” repetă el cu
voce ca de ghiță, „Despre inimile noastre
nici n'a mai fost vorba. Decă vei aud și nu-
mele ei, vei pricepe totul. Ea este fiica lui
Selim Bairakdar.”

— „Ce dicei tu? Frica aceluia, care
mi-a ucis soțul meu, copiii mei?”

— „Da, a aceluia.”

— „Este cu neputință. Pe acela l'a
osândit la mörte judecata internațională.
El dör a fost împușcat de-odată cu Achmed
Pașa!”

— „Nu. Ce am retăcut până acum,
trebuie să-ți spun. Lui Selim Bairakdar îi
succese să scape din mâinile oștașilor fran-
ceși și se refugiase la Kandia. Acolo stete
el ascuns, pân'ce se încheieră cercetările
și se curmară pedepsele pentru masacră-
rile Creștinilor din Damasc, și trupele fran-

cese se retraseră din Siria. În luptele Tur-
coilor contra Creștinilor răsulați din Kan-
dia își căștigă mai apoi mari merite și fû
grațiat, cu atât mai ușor, cu cât Sultanul
Abdul Medschid dispuse pedepsirea uciga-
șilor din Damasc numai sub presiunea pu-
terilor europene. Mai târziu, sub Sultanul
Abdul Azis, fû numit Selim Bairakdar,
Mudir (primar) în Kandia, apoi Kaimakam
(prefect) în Hauran. Acum aud, că el a
avansat la rangul de Mutesarif (governor)
a fost distins cu titlul de Pașa (general) și
a fost transferat la Damasc. A sosit deci
momentul, mamă, în care el nu va mai
scăpa de pedepsa ce-o merită. Deja de
mult am hotărît împreună cu mai mulți
Maroniți, pe ale căror familii le-au omorît
bandele lui atuncia, ca să ne răsbunăm.
Glonțul meu va fi acela, care va sfideri
inima omplutului și sêlbaticului Mutes-
sarif.”

— „Dér uiți, că este inima tatălui
Dilrubei!”

— „Da, mamă; vrău, trebuie să uit.
Este adevărat, că eu chiar acuma, când
pierd pe Dilruba, simț, că o iubesc nespus
de mult. Dér sôrtea fatală n'o pöte schimba
nimeni, nici tu și nici eu. Cu Dilruba mi-se

formă: năsuțele după hegemonia națională și lupta pentru drepturile popoarelor". Adresa sfârșește în următorul mod: „Intru strălucirea și gloria tronului Majestății Văstre, întru puterea și însemnătatea monarhiei, pentru bunăstarea și fericirea țărilor Coronei cehice și a ambelor națiuni ce o locuiesc, — dieta regatului boem se îndreptă cătră înțelepciunea și simțul de dreptate al Majestății Văstre cu rugămintea cea mai umilă, ca Majestatea Văstră să bine-voască a da țărilor Coronei boeme vechile lor drepturi neprescriptibile la independența lor legislativă și administrativă și coronei Sf. Vențeslav vechia ei glorie, pentru-ca astfel țărilor acestei corone, fericite și mulțamite, să pōtă înflori și prospera întru propria lor onōre și întru apărarea solidă a preînaltei dinastii și a tronului Majestății Văstre“.

In cercurile diplomatice din Constantinopol se afirmă, că, cu tōte că nu esista până acum o alianță formală între Rusia și Turcia, totuși în timpul din urmă aceste două puteri s'au apropiat foarte mult de oaltă. Motivul principal al acestei apropieri ar fi împrejurarea, că Sultanul cu diferite ocazii s'a convins despre simpatia actualului domnitor al Rusiei. Se țice, că influența Rusiei la Pōrtă este mai puternică astăzi, decât chiar și în cei din urmă ani ai domniei Sultanului Abdul Aziz, când afacerile externe ale imperiului turcesc erau așa dicitend dirijate de generalul Ignatiev. Mai departe se afirmă, că Anglia și-a pierdut aproape cu desăvârșire influența în Constantinopol, și cercurile oficioase turcesc observă cea mai rece atitudine față cu reprezentanții Angliei în Sтамбул.

Poliția de stat.

Comitetul administrativ al Clușului în adunarea sa din zilele acestea a hotărît, să înainteze o adresă cătră dietă, în care se cere trecerea poliției în mâinile statului. Ideea în sine nu este nouă, căci dorința de-a pune și autoritățile polițienesci la dispoziția și sub puterea discreționară a fișpanilor și a celorlalte organe ale guvernului, s'a audiat de repetite-ori din partea „patrioților“ dela cărmă. Nicl nu e mirare, căci trecend și poliția în mâna statului, lichellele guvernamentale ar avē în mână cu un mijloc de căpătuire mai mult, fiind-că atunci fișpanii ar avē dreptul de-a numi în posturile polițienesci pe cine ar vrē ei.

Mai de mirat este însă „motivul“, care i-a indemnat pe „patrioții“ dela Clușu să aducă hotărîrea de mai sus. S'a întemplat adevă, că isbucind în timpul din urmă un foc la Clușu, căpitanul de poliția, cum se țice, s'ar fi prezentat târziu la locul cu primejdie.

După preceptele minții sănătoasă și după praxa obișnuită în tōtă lumea civilizată, într'un asemenea cas, logic și consecuent ar fi fost, ca funcționarul cu pricina să fiă muștrat, ori chiar și pedepsit pentru întârzierea comisă.

Clușenii însă n'au făcut așa. Ei, cum se exprimă o fōiă opozițională clușiană, s'au ridicat mai pe sus de legile înbetrănite ale logice, și, în loc de a-și întōree privirea asupra funcționarului invinovat pentru neglijență, ei au găsit acest incident bine venit pentru a cere grabnica trecere a poliției în mâinile statului, în timp ce pe funcționarul cu pricina l'au dat cu totul uitărei.

Așa merg tōte în statul nostru. Despoții dela putere se folosesc de tōte pretextele și ocaziunile pentru a centraliza oficiile și tōtă viața publică a cetățenilor, din care vor să facă un monopol al lor.

Instrucțiunea publică trebuie luată din mâinile confesiunilor și predată în mâinile statului, căci confesiunile sunt „nepatriotice“, administrația comitatelor este și ea un izvor al multor abuzuri și fărădelegi, trebuie deci trecută în mâinile statului; tot astfel se tracteză de trecerea în mâna statului a igieniei veterinare, a teatrelor etc. etc.

Pretextele, sub cari se ascunde această tendință de centralizare, sunt diferite, — scopul însă e numai unul: de-a monopoliza totul în favorul guvernului și de a-l investi pe acesta cu drepturi și cu putere discreționară asupra cetățenilor.

Și Ungurii, ameții de gărgăunii maghiarisării, ale căreia interese cred a-le promova prin această tendință, nu vor să înțelgă, că lupta spre centralizare duce în mod direct la sugrumarea libertății și inaugurarea despotismului, care de-almintrelea și pără acum a prins rădăcini destul de afunde în „liberala Ungaria“.

SCRIRILE DILEI.

— 23 Ianuarie.

Indreptar în cauza dărilor directe ale statului. În vederea pregătirilor pentru aruncul dărilor directe de stat pe anii 1896, 1897 și 1898. Escelența Sa Metropolitul Dr. Mihali a publicat un „Indreptariu în cauza dărilor directe de stat pe partea oficiilor parohiale gr. cat. din Arhidieceasa de Alba-Iulia și Făgăraș“. Acest „Indreptariu“ este scris în interesul clerului, al bisericilor și școlilor din arhidieceasă, el însă este un povătuitor de neprețuit folos pentru ori-ce contribuabil, dēr mai ales pentru popor, care este atât de neorientat în cestiunea dărilor, atât de vitală pentru el. În acest „Indreptariu“, care conține 39 pag. și s'a trimis în formă de circulară tuturor preoților din arhidieceasa Blășului, se dau instrucțiuni amănunțite cu privire la modul, cum sunt a-se face fasiunile pentru dare

etc. La finea broșurei, datată din ședința consistoriului arhiepiscopesc și subscrisă: „bine-voitor Victor m. p. Arhiepiscopesc și Metropolit“ se recomandă preoțimei a consulta și manualul d-lui Georgiu Pop, consilier financiar, despre care manual țice, că n'are să lipsescă din cancelariile protopopilor, „de cum-va dorese să-și implinescă oficiul împreunat cu grea responsabilitate, și dēcă voesc să scape averile nemișcătore de sarcina nelegale“ etc.

—o—
Telefon între Bucuresci și Sofia. Vineri s'a făcut prima convorbire între Bucuresci și Sofia. Esperiența, cum spun foile bucurescene, a dat rezultate fōrte bune.

—o—
„O școlă catolică jidovisătore“. Din Rozshegy i-se scrie sub acest titlu lui „Alkotmány“: „Tinerimea dela gimnasul catolic de aici va arangia o petrecere în 8 Februarie va să țică Sâmbătă sēra, când adevă nu este șabes. Astfel s'a ținut sēmă, ca Jidanii să nu fiă vătēmați în sentimentul lor religios, dēr de aceea, că studenții creștini în dimineța următore vor prășni ziua Duminecei printr'un somn adēnc, n'a prea ținut sēmă comitetul arangiatar. E bătētor la ochi, că în invitări s'a lăsat afară caracterul catolic al gimnasiunii, pentru ca nu cumva domni și domnișorele jidovoice să se pună din cauza asta în grevă față cu petrecerea“...

—o—
Concert telefonic în Bucuresci. Vineri sēra s'a dat — scrie „Ziua“ — la telegraful central, un Concert telefonic, în sala telefonelor. S'au făcut nisce încercări preliminare, cum se aud vocile, instrumentele, cântecile etc. În acest scop au fost deschise tōte liniile telefonice din capitală cu clubul Tinerimea, gara de Nord, biroul tehnic, etc., precum și cu toți abonații. De-asemenea linia telefonică din provincie a fost lăsată liberă, așa că s'a putut constata mai peste tot locul reușita deplină a tuturor instalațiunilor. Audiția a fost minunată și succesiv deplin. S'au executat de un grup de telegrafisti, organizați în orchestră diferite cântece instrumentale și vocale, cari se transmiteau în mod escisiv de clar și de distinct prin telefon. Vocea umană se aude mai bine și mai plăcut din tōte; în al doilea rând viōra și flautul. Pianul însă mai rău... Concertul a început la ora 9. S'au executat succesiv: „Deștēptă-te Române“, Romanța „Margareta“ și: „Sti tu,“ diferite bucăți din Bocaccio și Voevodul Țiganilor, din Lucia, Mândruța dela munte, etc. Reușita audițiunii provoca pe fiă-ce moment un entusiasm nespus pe lină. Toți s'au bucurat de acest succes și mai ales amployații tehnici, cari și-au vēdut munca lor stăruitoare încununată de o deplină reușită.

—o—

Escroc frances în Bucuresci. Poliția Capitalei române urmărește pe un escroc Henri Garnier, care a furat din Paris suma de 2 milioane lei dela o mare bancă de credit, și despre care se crede, că s'a refugiat în România. Poliția din Paris a anunțat poliției române, că va da un premiu de 15.000 lei aceluia care va descoperi pe acest mare escroc.

Foștii grănițeri români din Bănat și pădurile lor.

D-l inginer forestier N. R. Danilescu din Bucuresci ne trimite un interesant tractat, ce l'a publicat în curēnd într' un revistă specialistă din capitala română („Revista Pădurilor“), în care, pe țasa datelor originale, ce le-a primit, face istoricul înființării și organizării toștilor grănițeri din Bănat și descrie apoi cu deamănuntul starea pădurilor lor însemnate, organizația școlilor silvice, exploatarea pădurilor etc.

Deși mare parte din aceste date sunt deja cunoscute, aflăm de bine a reproduce din amintitul tractat părțile principale, avēnd în vedere că și la noi în Ardeal este încă puțin cunoscută organizația așa numitelor fonduri grănițeresc bănățene.

În introducere se arată importanța ce o au pădurile, ca una din principalele ramuri ale bogăției popoarelor, și se arată, că România din Austro-Ungaria posed teritorii împădurite destul de însemnate. Lăsând deocădată la o parte pădurile particulare ale proprietarilor mici și referindu-se numai la acele ale marilor proprietari, ale stabilimentelor de utilitate publică, ale corporațiunilor, societăților, comunelor, bisericilor romănesci și ale foștilor grănițeri, autorul găsește, în Bucovina, Transilvania, Bănat, Maramureș etc. totuși o suprafață împădurită, care este cel mai puțin egală, dēcă nu chiar superioare aceleia din regatul român.

Autorul se încercă apoi a da o idee despre bogăția forestiară a foștilor grănițeri români din Bănat, lăsând să premērgă următorele date despre înființarea și organizația lor:

I. Motivele și data înființării regimentelor de grănițeri români. — În secolul trecut Turcii erau tari și războinici, și făceau adese-ori incursiuni în imperiul vecin al Austriei. Pentru stavilirea năvalurilor turcesc, baronul Adolf Bucow, comandantul Transilvaniei, propuse împărătesei Maria Teresia, la anul 1761, ca să înființeze armata grănițerescă în lungul fruntariei austriace despre Turcia.

Dis și făcut. Împărătesa primi fără șovăire ideea generalului Bucow și imediat,

duce tōtă fericirea vieții; o lovitură grozavă acēta. A abdice de a-mē răsbuna asupra lui Selim Bairakdar ar însemna pierderea onōrei mele, și asta e cu neputință. Fără de fericirea dragostei pōte trăi un bărbat, fără de onōre însă nu“.

Dōmna Abbas își cunoscea fiul; soia ce vederi are Maronitul nobil și fālos; soia, că aci nu mai esista nicl o mântuire.

În momentul acesta stetea gata de plecare trăsura, care avea să ducă pe Dilruba la Damasc. Namman împărtăși încă câte-va ordine, ca să se facă călătoria în mod cât să pōte de comod și oruțător pentru tinēra Turcoică. Apoi se retrase în odaia sa.

Dōmna Abbas merse să caute pe tinēra și nefericită Turcoică. Acēta abia ținēndu-se pe picioare se întorsese din foisor în odaia ei, se îmbrăcase în vestmintele de călătoria, și aștepta acum să vină cine-va și s'o cheme la trăsura. O servitōre îi pachetă obiectele ce le avea.

Tăcēnd, intră în odaia mama lui Abbas, se apropia de tinēra fată, pe care o iubea atât de mult, și luând capul Dilrubei în mâinile sale, începū a adia pērul sērmanei nenorocite. Dilruba nu se mișcă, ci

ședea ca și o statuă înaintea mesei sale. Când însă mama lui Abbas depusă o sērutare pe pērul fetei nemāngăiate, ēr lacrimile ei începū a cădea pe fruntea și pe obrazii Dilrubei, de-odată crepă ghița, care părea, că se așeqase pe inima acesteia. Se ridică, se aruncă la gātul femeii bētrâne și cu o durere nemārginită începū a plānge și a suspina atât de amarnic, cum numai femeile din Sud sunt în stare a plānge și a-se tângui.

Dōmna Abbas o îmbrățișă, o neteția pe obrazi, pentru de a-o liniști, dēr de altă parte o lăsa să-și verse tōtă durerea. Ce să și țică? Aci nu mai ajuta nicl o māngăiare, și de câte-ori încerca să scōtă vr'o vorbă de alinare, ca și o dojană îngrozitōre își aducea necontentit aminte de nōptea înfricoșată, în care au fost măcelăriți Creștinii din Damasc. În fine se mai domoliră erupțiunile de durere ale tinerei fete. Ea cădū din nou pe scaun, și fū ēră-și cuprinsă de apatia de mai înainte. Dōmna Abbas o mai sērută încă odată lung, apoi îi țicse: „Trăsura te așteptă“.

Ca și o mașină se sculă Dilruba și clătīnându-se pași pe ușă afară. Trecū prin coridor ca o somnambulă. Uitase de a-și

lua rămas bun, uitase să mulțamēscă pentru ospitalitatea și îngrijirea de care avuse parte.

La un sēmă dat de dōmna Abbas o servitōre alergă s'o sprījinescă și ajută să urce în trāsura. Vizitiul s' așeqă pe capră, servitōrea față n' așeqă cu Dilruba, și calul porniră. Tinēra Turcoică se invăli tōtă în calul ei și cădū într'un unghier al trāsūrei. Trecētorilor li-se părea că ea dōmne.

Din ușa casei se mai uită câte-va momente după ea mama lui Abbas, apoi se întōree în odaia sa. „Mi-aș fi dat viața, numai să nu se fi întemplat acēta descoperire înfiorătore“ murmură ea încet.

Namman Abbas stetea și acum neclintit în odaia sa și privea prin perdelele trāsūrei, care se depărta. O durere nemārginită îi cuprinsese inima. Colo departe vēdū el cum dispare trāsura, și cu ea tōte dorințele și speranțele sale. O întōroere a tinērei fete, o schimbare în spre bine nu mai putea să urmeze. Pentru un moment îl apucă un simț de căință, dēr numai pentru un moment. Apoi din nou se predomni. Se forța el pe sine de-a gândi necontentit la persecuțiunea grozavă a Creștinilor în

a. 1860; la pătenile înfiorătore ce le-a avut în aceea țic; la uciderea aproape a întregii sale familii, nri bancă de fanatisate de Selim Bairakdar, și sumuțat e de acesta, ca să comită crūdimile cele mēu nemilōse. Își refeta necontentit, că onōrea sa și onōrea tuturor Maroniților pretinde răsbunare cu sine, și, cu tōte că iubea, se nespuse de mult pe Dilruba, el este silit să implinescă fapta, dēcă nu voiesc să fiă timbrat de compatrioții lui ca un om făr' de onōre, care și-a rupt jurământul.

Cu tōte acēstea însă necontentit vedea iocna Dilrubei înaintea ochilor săi.

Dilruba! Da, într'ad evēr ea era o Dilruba, o seducătore de inimă! I-a sedus inima într'atata, încāt nu mai era a lui; așa de tare, încāt el avea să lupte acum cu sine cea mai crānceiță luptă pentru de-a putē rămāne constāt.

Dēr nu! El trebuia să iasă învingētor din acēstă luptă. Dēn nou își ohiema într'ajutor singurul mijloc care îi da putere: reamintirea. Apoi se gândi, ce are să se facă, care îi este problema.

Ōre nu era orēnduit de Dumneșeu, ca Selim Bairakdar chiar acum să apară

în anii următori, dela 1762 până la 1766, planul fu pus în lucrare. Cele dintâi regimente de grănițeri se înființară în Ardeal, cu soldați numai de naționalitate română.

Ne rezervăm a vorbi mai detaliat despre organizația lor când vom face descrierea pădurilor grănițerilor ardeleni. Acum amintim numai în trecătoare că *primul regiment de grănițeri români* se întindea pe sub pârâiele Carpaților începând din țera Bârsei (ținuturile Brașovului) și se întindea peste țera Oltului (distr. Făgărașului), comitatul Sibiului, al Orăștiei și până în comitatul Hunedorei, cunoscut sub numirea de „țera Hațegului”. Regimentul al doilea era recrutat din ținuturile Năsăudului și ale Bistriței, în partea de Nord a Transilvaniei, și al treilea din centrul țerei; compuse asemenea numai de soldați români.

Vedând spiritul de disciplină și marile calități ale Românilor în mănuirea armei, această eselență măsură de apărare a țerei fu întinsă cu repeziune mai departe pe frontiera despre Turci, căci în anul 1767 luna Septemvrie, se înființară în Banat alte trei regimente de grănițeri. Regimentul Nr. 12, cu ștabul în Panciova, purta numirea de „Deutsch-Banater”, pentru că avea ceva mai mulți soldați nemți decât români; al 14 regiment, cu ștabul în Biserica-albă, s'a numit „Serbisch-Banater”, pentru că avea mai mulți sârbi decât români; și al 13-lea regiment, compus numai de români, se numea „Romanen-Banater” și avea ștabul în orașul Caransebeș.

* * *

II. *Organizarea și dotația regimentului de grănițeri români Nr. 13 din Banat. Descrierea Bănățenilor.* — În timp de pace regimentul era compus, ca de obicei, din 12 companii numite „Land-Compagnien” și distribuite: compania 1-a în Dalboșet, a 2-a în Bozovici, a 3-a în Prigor, a 4-a în Petnic, a 5-a în Mehădia, a 6-a la Orșova, a 7-a în Cornereva, a 8-a în Cornea, a 9-a în Teregoava, a 10 în Slatina, a 11-a în Caransebeș și a 12-a în Ohaba-Bistrei. Cele 12 companii erau împărțite în două batalioane, având ștabul în Orșova și la Caransebeș.

Regimentul era comandat de un colonel și un sub-colonel, cari, pe lângă administrația militară, erau învestiți și cu atribuțiunile civile și de justiție.

Pe timp de rebel, regimentul era format din 18 companii, împărțite în trei batalioane. Când aceste companii plecau la război, imediat ce ele părăseau teritoriul regimentului, se alcătuiseră, prin chemarea rezerviștilor și nuocilor recruți, un alt regiment de 12 companii, numit acesta „Landes-regiment Nr. 13”, care făcea serviciul de pază al graniței și susținea ordinea interioară până la întorcerea regimentului.

Regimentele erau dotate cu muniția trebuincioasă după obiceiurile tuturor arma-

telor de infanterie. Drept răsplată pentru aceia, cari se hotăreau să facă serviciul militar de grănițeri, statul a înzestrat acele regimente cu bunuri imobile, consistând în locuri de cultură și mai ales în muniți cu pășuni, fânețe și păduri imense. Aceste bunuri se administrău după anumite regulamente, de către colonelul comandant al regimentului.

Osebit de acesta imediat după înființarea grănițerilor, statul a stăruit să se creieze școle în toate satele din cari se recrutău soldați grănițeri. S'au clădit — la mijlocul statului în genere — localuri solide de piatră sau cărămidă pentru școlă, primărie și biserică. Biserica și școlă erau susținute de poporeni, dăr învățătorii erau plătiți de stat cu câte 600 până la 1000 florini pe an, locuința în școlă și încălzit gratuit. În școlile din sate, numite „școle populare”, limba de propunere era cea română; în orașe se aflau alte școle mai superioare cu câte 3 sau 4 clase, numite școle capitale (Hauptschule) în care se propunea nemțesce, afară de religione, și în care treceau băieții, după ce absolvău școlă de stat. Asemenea școle au fost în Caransebeș, Orșova, Mehădia, Bozovici și în Slatina. În fine, mai era la ștabul regimentului o școlă specială, în care se preparau tinerii cei mai distinși pentru cariera militară. Tote școlile, iară deosebire, împreună cu învățătorii, erau organizate militarăsc.

Sub regimul acestei eselențe organizații au trăit Români bănățeni 105 ani. Ei au făcut în acest timp progrese surprinzătoare, și au dat din stuul lor militari din cei mai distinși, ca cunoscutul general Traian Doda, generalul Trapșa și alții. Colonelul de stat major Grozea, din armata noastră, este din satul grănițeresc Obreja. Tot la Români din ținuturile grănițeresc găsim mai dezvoltate sentimentul și mândria națională... Este cunoscut tuturor atitudinea tuturor Bănățenilor, când cu alegerea de deputat în Camera Ungariei a generalului Doda. La un semn al șefilor politici, mii de alegători din vâle pale mai departe ale munților, s'au dus la vot ca un singur om, și generalul ieși la alegere aproape cu unanimitatea voturilor. Bănățenii sunt iuți la minte, la vorbă și la lucru; la port și fisionomie seamănă ca două picături de apă, cu Oltenii noștri din Mehedinți. Ei sunt și buni gospodari...

Satele locuite de grănițerii români sunt, fără excepție, foarte ourate; strădele largi și drepte, străzile tot în unghinri drepte; casele aliniate și învăluite cu țigle ca și șurele. Tote șoselele dela un sat la altul sunt plantate cu cireși altoiți, și pe ambele părți ale șoselei este rezervată câte o limbă de pășune pe lățime egală cu patul șoselei. Călătoria în aceste ținuturi este o adevărată desfătare. Numai satele șasesc din Transilvania se pot asemăna în curățenie și ordine cu satele grănițeresc din Banat.

(Va urma)

Mulțămită publică.

Brașov, 18 (30) Ian. 1896.

Cu ocaziunea petrecerii arangiate de Reuniunea femeilor rom. pentru ajutorarea veduvelor sêrace din Brașov și Săcele în presărea anului nou, au încurs pe sêma fondului Reuniunii următoarele suprasolviri și contribuiri benevole:

Dela P. T. Albina-filiala 10 fl., Zoe Conțescu 10 fl., Dum. Stănescu 7 fl., Mih. Stănescu 6 fl., Victor Maurer de Ūrmôsi, Dr. A. Papp câte 4 fl., Elena A. Popovici, Ana Nica și Ioanides, câte 5 fl., G. Chelariu, Diam. Manole, Maria de Steriu, Zoe Damian, Elena Săbădeanu, Frații Mihalovici, Dr. E. Meșianu, V. Onițiu câte 3 fl., Vas. Voina, Virginia Vlaicu, I. Roșca, D. Făgărașan, Schütz et Wolfgang, I. Socaciu, Dr. G. Baulescu, Eugenia Arion, Elena Blebea, Baronesa de Karais, P. Popp, St. Temesvári, N. Șuștai, Simai, Iancu Spudercă câte 2 fl. Susana D. Eremia (România) 2 fl. Parasciva Zărnescu (Săcele) 2 fl., Elena Mun-

tean, Elvira G. Navrea, P. Dan, Teodora Ganea, Maria St. Stinghe, C. N. Teclu, Catinca Bârsean, Elena Bogdan, Gr. Birea, Luisa Dr. Popescu, Cleopatra Șafrano, László, Catinca Puscaru, Maria de Leményi, Theis et Marton și G. Zănescu câte 1 fl.

Apoi prin D-l G. N. Bidu (Bucuresci) 34 lei, Bița Popea și Aurora N. Perlea (Brăila) câte 20 lei, Matilda Baucotescu (Brăila) 10 lei, Maria G. Eremia, Maria A. Eremia, Maria N. Ieja, Elena J. Popea, Ioan I. Pălănescu (Brăila) câte 5 lei, Ștefan Dobrea (Galați) 12 lei 60 b., Maria I. Șeitan 1 fl.

Exprimăm acestor sprijinitori ai cauzei Reuniunii noastre sinceră mulțămită.

Tot cu această ocaziune aducem mulțămită On. Comitet arangiator, constând din D-nii V. Onițiu, L. Maximilian, I. B. Boiu, N. Bogdan, Dr. E. Meșian, I. Oncioiu, I. Moldovan, pentru succursul dat.

Pentru Comitet.

Maria I. Popea,
Presidenta Reun.

Dr. I. Blaga,
Secretar.

NECROLOG. Subsemnata cu inima înfrântă de durere, vin a aduce la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoșcuților, încetarea din viață a mult iubitelui meu soț **Dr. Simeon Caianu**, medic montan, membru pe viață al Asociației transilvane rom. și președintele desp. Abrud, președintele direcțiunii institutului de credit „Auraria” etc. etc., întemplată în 2 Februarie n. c. în al 61 an al vieții și 21-lea al fericitei căsătorii. Perdut'am prin mărtea lui totă fericirea vieții mele. Perdut'a națiunea și biserică română pe unul dintre atleții săi cei mai devotați și bravi. Perdut'au amicii și cunoșcuții inima cea mai sinceră și francă; perdut'a umanitatea pre cel mai zelos apărător al ei. Rămășițele pămânesce ale defunctului se vor așeza spre odihnă vecinică după rital gr. oat în cimitierul bisericeii din loc Marți, 4 Febr. n. Fia-i memoria eternă și țărâna ușoară! *Roșia-montană*, 2 Februarie 1896.

Eufimie Caianu n. Barbu, soție.

Producțiuni și petreceri.

Invitare la balul filantropic, ce se va ține Marți în 11 Februarie c. în sala Otelului „Univers” în folosul „fondului pentru ajutorarea studenților miseri în cas de morb”.

Blașiu 30 Ianuare 1896.

Comitetul arangiator: Alesandru Uilăcan, președinte; Nic. Popescu, cassar; Iacob Murășianu, secretar.

Membrii: Aurel Pop Bota, Ioan Fodor, Gavrilă Precup, Ioan Raț.

Intrarea de persoană 1 fl., pentru familie de 3 membrii 2 fl., peste 3 membri 3 fl. Inceputul la 8 ore sêra.

Contribuirile se primesc cu mulțămită și se vor chita pe cale diaristică.

Societatea academică „Junimea” din Cernăuți invită la Balul, ce se va arangia Marți la 11 Faur st. n. în sala soc. filarmonice. Presidentul de onore: Dr. Iancu cav. de Zotta. Presidentul com. arangiator: Georg baron Wassilko. Presidentul societății Victor baron Vasilko.

Inceputul la 8¹/₂ ore sêra.

Măiestrii jococari din Lugoș arangiază petrecere de joc Sămbătă în 8 Februarie n. c. în sala otelului „Concordia”. Intrarea: de familie 1 fl. 20 cr., de persoană 50 cr. Venitul curat e destinat pentru darurile, ce se vor procura pe sêma sf. bisericeii gr. or. române din Lugoș.

Reuniunea de lectură română din Recița-mont. arangiază Sămbătă în 3 (15) Februarie c. în localitățile hotelului Klemens un bal. Intrarea: de persoană 70 cr., de familie 1 fl. 20 cr. Musica națională: Druga. Inceputul la 8 ore sêra.

SCRIRI ULTIME.

Sofia, 3 Februarie. Principele Ferdinand a sosit alaltăeri aci. Eră a primit în audiență pe ministri. După audiență ministrul-președinte Stoilow a declarat la clubul partidului național, că prințul consimte la conversiunea prințului Boris la ortodoxia și mâne va apărea o proclamație în această privință.

Bucuresci, 3 Februarie. Secțiunea II. a tribunalului Ilfov a infirmat Sămbătă mandatul de depunere dat de judecătorul de instrucție în contra lui A. Esarcu, ordonând punerea în libertate a acestuia. Eră tribunalul a admis și *liberarea d-lor Andrei Popovici și Stănică Ionoscu pe lângă o cautiune de 200,000 lei.*

DIVERSE.

Din epistolele unui soldat. Iubiți părinți! Pachetul l'am primit! Slămina și cărnațul a fost frumos, dăr cevași prea gras, așa a dis d-l căprar. Din untul și carnea de găscă eu încă am gustat și mi-au plăcut. D-l căprar vi-se închină cu sănătate! Al d-văstră fiu: Infanterist Luca.

Primul carambolist în lume. Epitetul acesta frumos fără îndoială îl merită tinerul german Kerkau, care în 20 Ianuarie a jucat în Berlin cu Woerz; acesta abia făcū 3092 serii, pe când Kerkau făcū 24.000 serii. Până acum cel dintâu carambolist în Europa era Trebar, originar din Ungaria, care făcea numai 1792 serii. În America primul este Schäferé, care făcū 2985 serii în continuu. Acum însă tinerul Kerkau îi întrecū pe amândoi, eluțându-și epitetul de primul carambolist.

Jertfele beției. O fôia germană din Prusia publică, pe basa datelor statistice oficiale, o interesantă statistică cu privire la numărul cărciumarilor și al fabricanților de bêturi spirituoșe din Prusia, cari s'au prăpădit în urma patimei beției. — Statistica constată în general, că în Prusia dela 1884—1893, adevă în timp de 10 ani s'au prăpădit 28,993 de vieți omenesce din cauza bêturilor spirituoșe. Dintre aceștia 2167 au murit loviți de apoplexiă tot din cauza beției, 359 au murit în deliriu, 807 s'au sinucis. Din acești 28,993, căduți jertfă beției, 1610 au fost hotelieri, cari s'au murit loviți de apoplexiă, 258 birtași au murit în deliriu 405 s'au sinucis; cărciumari au fost 211, cari au murit de apoplexiă, 50 în deliriu, 965 s'au sinucis; chelneri au murit de apoplexiă 59, în deliriu 15, s'au sinucis 159. Dintre fabricanții de bere 90 au murit de apoplexiă, 18 în deliriu și 58 s'au sinucis; dintre lucrătorii dela fabricile de bere 24 au murit de apoplexiă, 2 în deliriu și 4 s'au sinucis. Dintre toți aceștia cei mai mulți au murit din cauza vinarsului. Din statistica această se pôte vedé, că cei mai destrăbalați în bêtură sunt otelierii și cărciumarii.

Literatură.

În tipografia „A. Mureșianu” din Brașov a apărut: **România agricolă**, studiu economic de Dr. George Maior, profeso-de agricultură și fost estimator expert la Banca agricolă din Bucuresci. Prețul unui exemplar elegant tipărit 2 lei. — Valoarea acestui important studiu este cunoscută cititorilor noștri din „Gazeta Transilvaniei”. Purem dice, că e un studiu economic soris cu adevărată pătrundere asupra României din tôte punctele de vedere. În cercurile de aici acest studiu este foarte apreat, ba a produs chiar un fel de senzație. Cu atât mai apreat însă trebuie să fiă el dincolo de Carpați, unde ar fi foarte de dorit, ca toți patrioții adeverați, mai ales însă bărbății dirigenți să se ocupe în modul cel mai serios cu cestiunile tractate în scrierea d-lui Dr. Maior, cari sunt de-o importanță cardinală pentru viitorul și prosperarea țării.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

din nou pe scena unde comisesse el mai înainte atâte cruzimi, când din copilul Namman Abbas se făcuse un bărbat, care era în stare să-și răsbune?

Tôte gândurile acestea trecură prin sufletul tinerului Maronit. Cu ele îi succese să se înfruneze și să se învingă! De acum înainte îi era mai ușor să delature amintirea duioasă, care în continuu se repeta, și să se ocupe cu idea răsbunării! Câte odată, mai ales în nopțile singuratică, când nu putea dormi, îi apărea în fantasia sa viuă frumoșă seducătoare de inimă; i-se părea, ca și când n'ar fi pierdut'o, ca și când ar trebui s'o vadă diminșă următoare în foșorul de gliconii, ca și când în fine ar trebui s'o îmbrățoseze. s'o stringă la pieptul său și s'o sêrute. Dăr tôte acestea erau numai un vis; căci o singură vorbă, un singur nume îl transpunea numai decât în realitatea îngrozitoare, adevă numele „Selim Bairakdar”; și un singur gând îi reamintea necutenit datorința ce o are, gândul că: „Ucigătorul familiei tale trăiesce încă, nu uita de răsbunare!”

(Va urma).

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.45
Renta de corone ung. 4%	99.10
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	125.20
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.05
Bonuri rurale ungare 4%	97.85
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii.	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	141.50
Renta de hartie austr.	101.—
Renta de argint austr.	101.20
Renta de aur austr.	122.45
Losuri din 860	147.—
Actii de ale Banței austro-ungar.	1024.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	431.25
Actii de-ale Banței austr. de credit.	379.75
Napoleonori.	9.60
Marci imperiale germane	59.17 1/2
Londou vista	121.20
Paris vista	48.—
Rente de corone austr. 4%	101.45
Note italiene.	44.15

Cursul losurilor private
din 29 Ianuarie 1896

	Cump.	Vand.
Basilica	7.25	7.70
Credit	197.50	198.—
Clary 40 fl. m. c.	55.50	56.50
Navig. pe Dunare	135.—	135.—
Inbruck	27.—	28.—
Krakau	27.50	28.50
Laibach	23.25	24.25
Buda	60.25	60.75
Palffy	56.20	57.—
Crucea roșie austr.	13.50	19.—
dto ung.	11.—	11.50
dto ital.	11.75	12.50
Rudoif	23.50	24.50
Salm	67.—	68.—
Salzburg	27.50	28.50
St. Genois	79.—	74.—
Stanislaw	45.—	46.50
Trietina 4 1/2% 100 ro. c.	—	150.25
dto 4% 50	—	—
Waldstein	68.—	72.—
Serbesci 3%	33.75	34.75
dto de 10 franci	—	—
Banca h. unz. 4%	124.—	125.—

Bursa de Bucureșc
din 29 Ianuarie n. 1896.

Valori	Do. bnda	Scad. cup.	Cu banii gata
Renta română perpetuă 1875	5%	Apr.-Oct.	101.—
Renta amortisabilă	5%	" "	99.3/4
" " din 1893	5%	Ian.-Iul.	99.—
" " 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	96.1/4
" " (Impr. de 32. 1/2 mil.	4%	Ian.-Iulie	85.5/8
" " (Impr. de 50 mil.	4%	" "	86.7/8
" " (Imp. de 274 m 1890	4%	" "	87.1/2
" " (Imp. de 45 m. 1891	4%	" "	86.1/2
" " (Im. de 120 iul. 1894	4%	" "	86.1/2
Oblig. de Stat (Conv. rurale).	6%	Mal.-Nov.	101.1/2
Oblig. Casei Pensunilor fr. 300	10	" "	287.—
Oblig. comunei Bucureșc 1883	5%	Ian.-Iul.	96.—
" " din 1884	5%	Mal.-Nov.	—
" " din 1888	5%	Ian.-Dec.	—
" " din 1890	5%	Mal.-Nov.	96.1/2
Scrisuri fonciare rurale	5%	Ian.-Iulie	92.1/2
" " urbane Bucureșc	6%	" "	100.1/2
" " " Iași	5%	" "	88.3/4
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	" "	80.1/4
Banca Rom. ult. div. fr. 12.81	500	150 v.	—
Banca Nacion. ult. div. 56.—	500	intr. v.	1610.
Banca agricolă	500	150 v.	208.—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	intr. v.	403.—
Nationale de asig. ult. div. 43 lei	200	" "	420.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	" "	335.—
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l.	250	" "	188.—
Soc. Rom. de Hartie ult.	100	" "	—
"Patria" Soc. de asig. ult. d. 4 lei	100	" "	110.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	" "	—
" " " 2 em. u. d. 0	100	" "	—
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	30	" "	—
"Bistrița" soc. p. f. hârtii 30	100	" "	—
Societ. p. const. de Tramways	20	" "	—
20 franci aur			20 0/10

SCOMPTURİ:

Banca naț. a Rom.	5%	Paris	2%
Avansuri pe efecte	6%	Petersburg	4 1/2%
Casa de Depuneri	5 1/2%	Berlin	3%
Londra	2%	Belgia	3%
Viena	5%	Elveția	3 1/2%

Avis.

Subsemnatul are onărea a face cunoscut P. T. public din Brașov și din afară, că de-ore-ce este pe cale de divorț cu soția sa Efrosina V. Bidu născ. Crețoiu, nimeni să nu-i mai crediteze acțiunea nimic, nici bani, nici mărfuri, căci subscrisul nu va plăti nici o datorie, seu cont făcut de fosta sa soție.

891,1—2 **V. N. Bidu.**

Cursul pietei Brașov.

Din 4 Februarie 1896.

Ranonote rom. Cump.	9.51	Vënd.	9.54
Argint român. Cump.	9.47	Vënd.	9.52
Napoleon-d'ori Cump.	9.57	Vënd.	9.61
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	5.67

Ruble rusești Cump.	127.1/2	Vënd.	—
Marci germane Cump.	58.80	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	—	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	—	Vënd.	—

Nr. 1363/1896

Publicațiune.

Valabilitatea mărcilor pentru canii, provădute cu anul 1895, espira cu 15 Februarie a. c. prin urmare, canii, cari cu 16 Februarie a. c. nu vor fi provăduți cu mărei pentru acest an valabile, se vor prinde de cătră călăul orășenesc.

Nouăle mărci pro 1896 se pot lua în primire dela cassa de dare orășenescă, începând cu 31 Ianuarie 1896.

Darea de câni, care cu ocașiunea luării în primire a mărcilor de câni este de a-se plăti pentru întregul an pentru fiă-care căne peste 3 luni, este pe an.

- a) pentru căne de lux: 8 fl.
- b) pentru căne de vênat, decă posesorul are carte de vênat, 1 fl.
- c) pentru fiă-care căne, merit pentru paza căsei și ținut în un spațiu închis: 1 fl.

Se observă, cum că în intravilan pentru fiă-care căne de curte, în extravilan tot pentru 2 câni de curte seu pentru 2 câni dela turme, în fine pentru 3 câni dela turme de munte, este de a se plăti dare de căte 1 fl.

Călătorii, cari cercetază Brașovul și a căror domiciliare în acest oraș durază mai mult de 8 zile, au de-a plăti pentru fiă-care căne anticipative 1 fl. lunariter. Până la solvirea acestei sume cănele este de a se provedea cu botniță și de a se conduce de frângie.

Brașov, 29 Ianuarie 1896.

888,1—2 **Magistratul orășenesc.**

Picăturile de stomachū
Maria-Zeller

carī au efectū escelentū în contra tuturor bōlelor de stomachū, suntū unū medicamentū neapăratū de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetitū, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosū greu, vênături, răgăelă, colică, catarū de stomachū, flegmă, gâlbinare, grēță și vomare, constipația, și la durere de capū, încărcarea stomachului cu mîncări și bēături, limbrici, suferința de splină, ficatū și hemoroide ca mijlocū aprobatū și sigurū de vindecare.

La bōlele indicate s'a constatatū picăturile Mariazeller ca celū mai bunū leacū, care confirmă sute de testimoni. Prețulū unei sticle cu prescrierea de întrebuițare **40 cr.** Sticla indoitū de mare **70 cr.** Expediția centrală prin farmacistulū **CARL BRADY, Kremsier (Moravia).**

Picăturī veritabile suntū numai acelea, pe a cărorū embalage este lipită o fâșia verde cu cuvintele: „Bezeuge die Echtheit“ cu subscierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașovū: farmaciile *Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellmen, Ed. Kugler* la Hygiea, *Vict. Roth, H. G. Obert.* Hosszufalu: farmacia: *Gustav Jekelius.* Csernăfalu: farmacia *Josef Drottlerff.*

Se caută

o femeia din familia bună, română, mai cu semă în etate de 40—45 de ani, se fiă menageră și îngrijitoare la 4 copii în casă, cu un salariu seu remunerație favorabilă.

A se adresa până la 25 lunei curente la redacțiunea „Gaz. Trans.“

1—3

Nrul 1389—1896.

Publicațiune.

Conspectul evaluării dărei de câni, valabil pentru acest an, se află în 6, 7 și 8 a. l. c. înainte de prânz dela 7—11 ore la oficiul orășenesc de dare, spre examinare din partea fiă-cărui. Stă fiă-cărui posesor de căne în drept, ca în contra acestei evaluări să-si ascernă reclamațiunea la subscrisul magistrat.

Rectificarea dărei se va dispune după aceea pe temeiul reclamațiunilor motivate.

Singuraticele exemplare ale statutului de dări se pot căpăta dela cassa orășenescă de dare, cu 10 cr. pentru bucată.

Brașov, 30 Ianuarie 1896.

889,1—1 **Magistratul orășenesc.**

Nr. 868—1896.

PUBLICAȚIUNE.

In 18 Februarie a. c. înainte da prânz la 11 ore va avea loc la oficiul orășenesc economic o pertractare scripturistica de oferte asupra vënderei magazinului orășenesc pentru fântâni, situat în tērgul calior.

Ofertele scripturistice, sigilate, provădute cu timbrul de 50 cr. și cu un vadiu de 10% din suma oferată au de a-se ascerne până la amintita și 10 ore înainte de prânz la oficiul orășenesc economic.

Ofertul are să conțină în cifre și litere suma oferată, precum și dechierațiunea, că oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor. Condițiunile aceste se află la amintitul oficiu spre examinare din partea fiă-cărui.

Brașov, 30 Ianuarie 1896.

890,1—3 **Magistratul orășenesc.**

Numere singuratices din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potū cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

De anul nou, Noroc nou.
Ne mai pomenite șanse de câștig

oferă a

II-a LOTERIE DE CL. UNGARA
concesionată de stat.

Prima tragere a loteriei deja

la 5—8 Februarie

Din 120,000 losuri la sorțirea a trei clase, sunt

45,007 Câștiguri

în sumă totală de

Nouă milioane două sute de mii corone

Urmază decī la tragerea loteriei

pe 2 1/2 losuri un. câștig.

Câștigul cel mai mare în cas favorabil este de

„UN MILION“.

O premie: 600,000 corone pe urmă

1	Câștig principal à 400.000	7	Câștiguri à 10.000
1	" " " 300.000	14	" " " 8.000
1	" " " 200.000	34	" " " 6.000
2	" " " 100.000	16	" " " 4.000
1	" " " 80.000	120	" " " 2.000
2	" " " 60.000	226	" " " 1.000
4	" " " 40.000	200	" " " 400
2	" " " 30.000	4370	" " " 200
4	" " " 20.000	9000	" " " 120
2	" " " 10.000	9000	" " " 80

și 22,000 câștiguri de 150 corone.

Losuri originale clasa I. Losuri originale compl. pentru tôte 3 cl.

1/1 los 1/2 los 1/4 los 1/10 los 1/20 los 1/1 los 1/2 los 1/4 los 1/10 los 1/20 los

20 n. 10 n. 5 n. 2 n. 1 n. 60 n. 30 n. 15 n. 6 n. 3 n. recomandă și trimite plătinđ înainte prețul, seu cu rambursă

Casa de bancă

JACOB L. ADLER,
în Brașov.

La tragerea trecută a loteriei I de clasă ung. din losurile vëndute de noi au câștigat Una sută cincī mii de corone.

Pentru porto și lista câștigurilor pentru o clasă sunt 25 cr. a se trimite.